BARRIS!

Els barris de Sant Celoni

LES ILLES BELLES
Un passat de lluita

EL MOLÍ PAPERER
Un petit barri a les portes del Montnegre

Connectem els barris

cup
SANT CELONI I LA BATLLÒRIA

Les Illes Belles

Dossiers de la CUP Sant Celoni i La Batllòria

Versió 1 | 17.03.2019

PREÀMBUL

Les pàgines que segueixen pretenen descriure la situació dels barris de les Illes belles, la zona històrica de Les Torres i el Molí paperer. Són fruit del treball d'observació efectuat sobre el terreny, de la recopilació d'informacions sociodemogràfiques i històriques i del recull de l'opinió dels veïns en reunions celebrades la tardor de 2018.

Tal com ha succeït en l'anàlisi d'altres barris, l'agrupació dels tres barris en un mateix dossier és, en part, arbitrària. Així, si bé les Illes Belles i la zona històrica de les Torres formen una unitat geogràfica pròpia entre la via del tren i la C-35, els diferents nivells on estan emplaçats, el tipus d'habitatges i l'evolució històrica han marcat una diferència molt gran en la idiosincràsia de cada barri, que acaba repercutint també en les necessitats de cadascun. En el cas del Molí paperer, que s'ha inclòs dins d'aquest dossier per proximitat relativa amb les Illes Belles, presenta la singularitat de ser l'únic enclavament del nucli central del terme de Sant Celoni ubicat a l'altre costat de la C-35.

Per conveniència, s'han identificat tres zones diferenciades que, en alguns apartats es tracten separadament:

- El nucli central del barri de les Illes Belles, corresponent essencialment a totes les edificacions que envolten l'eix central del carrer Girona.
- La zona històrica de les Torres, formada per habitatges (molts d'ells unifamiliars) situades entre l'eix que marca el carrer Nicaragua i la via del tren.
- El petit nucli del Molí paperer, situat al costat sud-est de la carretera comarcal.

CONTINGUTS

Preàmbul 2
Continguts 3
1 Història 5
1.1 Nucli central de les Illes Belles 5
1.1.1 Naixement i creixement del barri 5
1.1.2 Un passat de lluita 5
1.1.3 L'associació de veïns 8
1.2 La zona històrica de Les Torres 10
1.3 El Molí Paperer 11
2 L'entorn físic 12
2.1.1 Descripció general 12
2.1.2 Equipaments i espais públics 13
2.1.3 Comerços 13
2.1.4 Habitatge 13
2.1.5 Mobilitat i accessos 14
2.1.6 La Forestal: sense escola i dobla els veïns del barri 14
3 Característiques sociodemogràfiques 16
3.1 Nucli central 16
3.2 El Molí Paperer 18
3.3 Nucli històric de les Torres 20
4 La vida al barri 23
4.1 El nucli de les Illes Belles 23
4.2 La zona històrica de les Torres 23
4.3 El Molí Paperer 24
4.3.1 Les reivindicacions dels veïns 24
5 Entrevistes amb els veïns 25
5.1 Enrique Monforte 'Maño' 25
5.2 Francisco Sánchez 'Quillo' 26
5.3 Juanito Leal 27
5.4 Ana María Ariza 28
5.5 Francisco Cerrato 29
5.6 Lluïsa Fugarolas 30
5.7 Ouarda i Fatiha 31
6 Els reptes 33

6.1 Ressuscitem el parc del carrer Girona 33
6.2 Reorientem els terrenys de la Forestal 33
6.3 Cohesionem el barri 33
6.4 Situem les Illes Belles al mapa de Sant Celoni 33
6.5 Millorem l'accés al barri des de la C-35 34

1 HISTÒRIA

1.1 NUCLI CENTRAL DE LES ILLES BELLES

1.1.1 Naixement i creixement del barri

A la primera meitat del s.XX, el barri de les Illes Belles constava només de les casetes de l'actual plaça de Carles Damm, unes cases destinades a estiueig, que daten del 1924. Més tard, es van construir els pisos de la senyoreta Enriqueta i del carrer de Santa Anna; tota aquesta zona quedava a la part alta de les Illes Belles, a l'altra banda de la via del tren.

El barri, tal i com el coneixem avui en dia, es va començar a construir cap a finals dels anys 60 per sota d'aquest enclavament i reemplaçant els horts i camps que limitaven el poble al sud, amb la C-35. En aquells orígens hi havia dos tipus de construccions que encara hi conviuen: algunes cases unifamiliars i edificis de pisos de gent obrera. Els blocs del carrer de Girona, l'artèria principal del barri, no van començar a construir-se fins l'any 1974.

El barri s'anomenà Illes Belles perquè els primers carrers van ser batejats amb noms d'illes: Eivissa, Menorca, Canàries (entre el 1966 i 1969). El carrer de Girona va rebre el nom molt abans, el 1959, possiblement perquè entre camps i horts era el carrer paral·lel a la carretera que ens porta a Girona.

Si bé la construcció de cases unifamiliars va ser molt progressiva, la construcció de blocs es va fer amb molta celeritat per tal de respondre a la necessitat d'habitatge generada per l'emigració dels anys 70, que nodria de treballadors les indústries del voltant. Aquest desenvolupament ràpid —i potser no del tot planificat— va donar lloc a un barri sense pavimentar, deixant els veïns amb carrers de sorra que molt sovint esdevenia fang.

1.1.2 Un passat de lluita

Aquest context de creixement ràpid i grans mancances a nivell d'infrastructures va motivar l'articulació d'una lluita veïnal, que va marcar la vida dels veïns en aquelles primeres dècades del barri i va permetre dignificar els espais públics.

Segurament es podrien escriure moltes pàgines d'aquells anys de cohesió i lluita veïnal, però segurament els èxits més representatius van ser els de l'aigua, l'asfaltatge i els murs de contenció.

La lluita per l'aigua

L'any 1985 va ser un estiu amb molts talls d'aigua provocats per una gran sequera i un sistema d'abastament que no podia arribar a totes les llars de forma efectiva a causa, entre altres motius, del fort creixement de la població. Els veïns de les Illes Belles es van mobilitzar i coordinar amb altres associacions i van culminar la seva reivindicació amb la que segurament va ser la primera gran manifestació viscuda a Sant Celoni. Més de 1.500 celonins es van manifestar a la plaça de la Vila i, gràcies a aquesta mobilització, un any més tard l'Ajuntament va comprar la Societat d'Aigües, posant fi al problema d'abastiment.

EL PROBLEMA DE L'AIGUA

Manifestació per la manca d'aigua

ORGANITZADA PER LA COORDINADORA D.A.A.V.V.

VOLEM AIGUA!

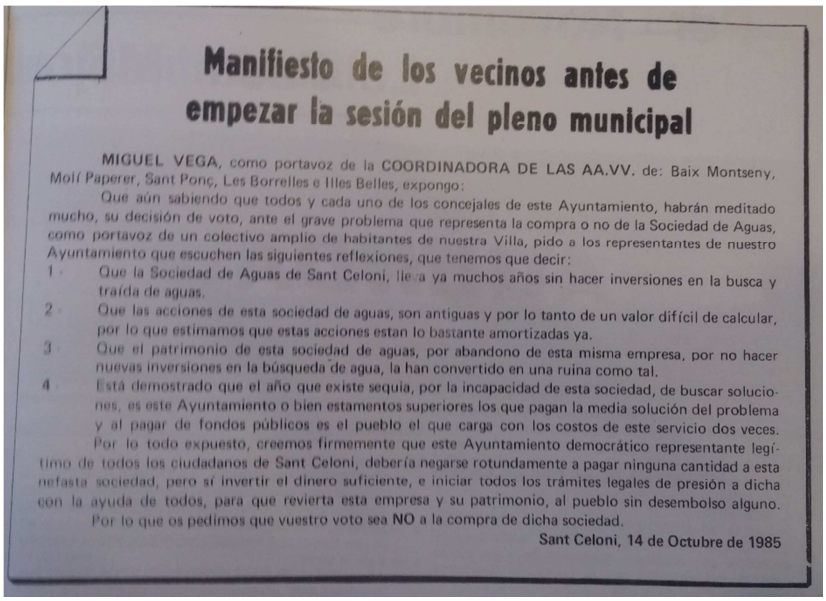

Manifiesto de los vecinos antes de empezar la sesión del pleno municipal

MIGUEL VEGA, como portavoz de la COORDINADORA DE LAS AA.VV. de: Baix Montseny, Molí Paperer, Sant Ponç, Les Borrelles e Illes Belles, expongo:

Que aún sabiendo que todos y cada uno de los concejales de este Ayuntamiento, habrán meditado mucho, su decisión de voto, ante el grave problema que representa la compra o no de la Sociedad de Aguas, como portavoz de un colectivo amplio de habitantes de nuestra Villa, pido a los representantes de nuestro Ayuntamiento que escuchen las siguientes reflexiones, que tenemos que decir:

1 - Que la Sociedad de Aguas de Sant Celoni, lleva ya muchos años sin hacer inversiones en la busca y traída de aguas.

2 - Que las acciones de esta sociedad de aguas, son antiguas y por lo tanto de un valor difícil de calcular, por lo que estimamos que estas acciones estan lo bastante amortizadas ya.

3 - Que el patrimonio de esta sociedad de aguas, por abandono de esta misma empresa, por no hacer nuevas inversiones en la búsqueda de agua, la han convertido en una ruina como tal.

4 - Está demostrado que el año que existe sequia, por la incapacidad de esta sociedad, de buscar soluciones, es este Ayuntamiento o bien estamentos superiores los que pagan la media solución del problema y al pagar de fondos públicos es el pueblo el que carga con los costos de este servicio dos veces.

Por lo todo expuesto, creemos firmemente que este Ayuntamiento democrático representante legítimo de todos los ciudadanos de Sant Celoni, debería negarse rotundamente a pagar ninguna cantidad a esta nefasta sociedad, pero sí invertir el dinero suficiente, e iniciar todos los trámites legales de presión a dicha con la ayuda de todos, para que revierta esta empresa y su patrimonio, al pueblo sin desembolso alguno.

Por lo que os pedimos que vuestro voto sea NO a la compra de dicha sociedad.

Sant Celoni, 14 de Octubre de 1985

Esquerra: *notícia de les mobilitzacions en la premsa local (revista Germinal).* ***Dreta:*** *manifest dels veïns traslladat al ple municipal.*

Els murs de contenció

L'acusat desnivell entre la zona històrica de les Torres i les Illes Belles amenaçava amb esllavissades de terreny que podien comprometre no només l'enclavament de les torres, sinó els espais públics de les Illes Belles. De nou van ser les mobilitzacions veïnals que l'any 1987, en un moment en que la degradació del terreny ja estava força avançada, van aconseguir arrencar el compromís de l'Ajuntament per la construcció d'uns murs que posessin fi a aquest perill. Aquests murs van ser inaugurats per l'expresident de la Generalitat de Catalunya Jordi Pujol el febrer del 1988.

Moment de la visita de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol (15 de febrer de 1988), en la que els veïns de les Illes Belles van aprofitar per reivindicar-se.

D'aquesta efemèride se n'esdevé una anècdota que els veïns de certa edat encara recorden i comparteixen sovint: aprofitant el ressò mediàtic d'aquesta visita de Pujol, i coincidint amb la campanya "Som 6 milions", els veïns van desplegar una pancarta en què recordaven que els 1.500 veïns afectats també formaven part d'aquests 6 milions. Però aquell dia l'expresident no només va inaugurar el mur, sinó que també va assistir a diferents actes, com el ball de gitanes. L'endemà, el *Diari de Barcelona* va creuar conceptes i va publicar que "1.500 gitanos" recordaven al president d'aleshores que també formaven part de Catalunya. Aquest error va ser corregit en l'edició del dia següent, però el record encara porta cua i ironia entre els veïns.

15-2-88

DIARI DE BARCELONA

El gitanos recorden a Pujol que "són 1.500"

El president inaugura un mercat a Sant Celoni

Sant Celoni / M. Erra
Corresponsal

◇ En la visita que va efectuar ahir a Sant Celoni el president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, un grup de gitanos de la localitat el va rebre amb una pancarta que deia "Som 1.500", en al·lusió a l'eslògan institucional "Som sis milions".

Pujol es va adreçar al públic que l'esperava i va manifestar que "la Catalunya dels sis milions la formem tots, perquè el projecte de país pel qual treballem ens implica a tots".

Jordi Pujol va arribar a Sant Celoni cap a les 10 del matí i va ser rebut per les autoritats municipals a l'Ajuntament de la vila, des d'on va presenciar després el típic ball de gitanes. Va ser en aquest acte que un grup de gitanos va desplegar la pancarta.

A la tarda, Pujol va inaugurar el mercat municipal i un centre de rehabilitació. Després, va visitar les obres de construcció de la residència geriàtrica i va col·locar la primera pedra del nou centre d'assistència primària del Baix Montseny.

La visita del president de la Generalitat a Sant Celoni va acabar al vespre amb una reunió que va mantenir amb tots els presidents de les associacions de veïns d'aquesta població.

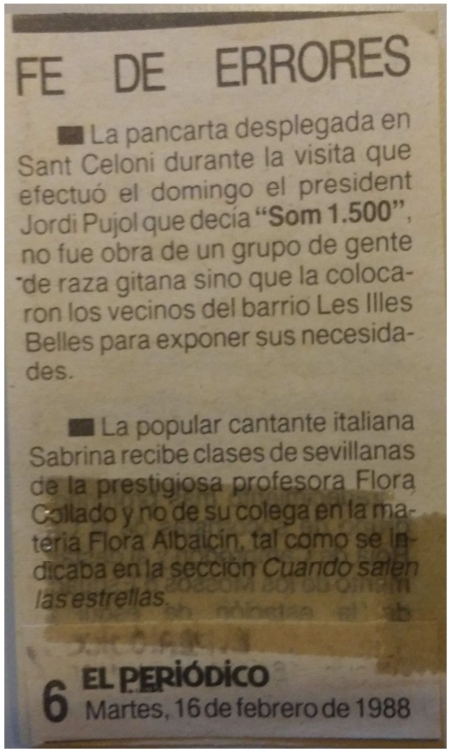

FE DE ERRORES

■ La pancarta desplegada en Sant Celoni durante la visita que efectuó el domingo el president Jordi Pujol que decía **"Som 1.500"**, no fue obra de un grupo de gente de raza gitana sino que la colocaron los vecinos del barrio Les Illes Belles para exponer sus necesidades.

■ La popular cantante italiana Sabrina recibe clases de sevillanas de la prestigiosa profesora Flora Collado y no de su colega en la materia Flora Albaicín, tal como se indicaba en la sección *Cuando salen las estrellas*.

6 EL PERIÓDICO
Martes, 16 de febrero de 1988

Retalls del Diari de Barcelona (15 i 16 de febrer de 1988), en que el corresponsal va confondre el ball de gitanes amb la reivindicació dels veïns (esquerra) i la corresponent rectificació (dreta).

Asfaltatge

La lluita per l'asfaltatge va ser el puntal dels veïns durant molt de temps. En el projecte d'asfaltatge del carrer de Girona els veïns van participar activament en el control i aprovació de les obres. De fet, en una de les fases van aturar les obres en considerar que des de l'Ajuntament s'estava inflant el preu del sauló necessari per aplanar els terrenys. D'aquesta manera, van poder reduir-ne els costos previstos, ja que els mateixos veïns també n'havien de pagar una part.

Les Illes Belles té un passat de mancances i deficiències urbanístiques que va arrossegar durant anys. No és fins al 1994 que s'acaba d'asfaltar el barri i el parc no queda enllestit fins al 1998.

1.1.3 L'associació de veïns

L' associació de veïns (AV) va ser l'eix vertebrador de moltes de les reivindicacions anteriorment explicades, però el seu paper va anar mes enllà, ja que va ser una eina important en la cohesió del barri amb l'organització de moltes activitats lúdiques que van unir la gent i van donar una identitat pròpia al barri.

Constituïda l'any 1982, amb Josep Capote com a president, en els últims anys ha continuat funcionant, tot i que a molt poc gas, i el local s'obria bàsicament per celebrar-hi festes i fer-hi reunions de comunitats de veïns.

El passat

Els records de l'AV que tenen molts dels veïns són les festes que organitzava i que contribuïen a mantenir cohesionar el veïnat. Sardinades al carrer, el sopar de Sant Joan, la festa de l'Aigua (molt sonada; els mateixos organitzadors l'anunciaven per la ràdio), la decoració de l'avet per Nadal o la nit boja, amb una gimcana per tot el poble amb moltes proves (incloent-n'hi una al cementiri i una altra a la porta de l'Ajuntament). Hi va haver una època en què un objector de consciència del barri obria el local de l'associació un parell de vegades a la setmana, i el jovent ho aprofitava per jugar a ping-pong a la taula que hi havia.

Els veïns també es van organitzar per evitar que es creés aparcament de zona blava als seus carrers. I ho van aconseguir. Els veïns expliquen que un Nadal en que el número de loteria que repartia l'associació va ser premiat, l'associació va destinar els diners d'alguns veïns que no havien anat a cobrar el premi per comparar ordinadors, que van deixar al local perquè qui ho volgués els pogués utilitzar. També van servir per subvencionar sopars amb veïns.

Després d'uns anys d'inactivitat a causa de la manca de participació veïnal, l'AV està iniciant un procés de regeneració. El catalitzador del seu renaixement han estat alguns problemes amb veïns, juntament amb l'oblit que perceben per part de l'Ajuntament i pel que es van manifestar el 15 de desembre de 2018. Actualment l'AV continu en vies de continuar aquesta transició i recuperar el seu paper reivindicatiu, lúdic i cohesionador.

Manifestació de veïns de les Illes Belles per reclamar més atenció cap al seu barri el 15 de desembre de 2018.

1.2 LA ZONA HISTÒRICA DE LES TORRES

Situada a l'altre costat de la via del tren, sobre una terrassa natural, va rebre aquest nom per les dues grans torres d'estiueig que hi havia: Can Matabosch i Can Montcanut, edificades a finals del segle XIX per representants de la burgesia barcelonina i anomenades també la Torre de les Acàcies i la Torre dels Til·lers, respectivament. Les dues edificacions amb els seus jardins ocupaven tot el barri, però es van parcel·lar a mitjans dels anys 1960, quan ja no s'utilitzaven com a finques d'estiueig. De fet, Alfons Montcanut va morir el 1962 i va llegar la casa i els terrenys per fer-hi una fundació benèfica per a joves, que va esdevenir l'escola de Formació Professional Alfons Montcanut (1966).

D'altra banda, les germanes Mercè i Maria Teresa Matabosch van cedir uns terrenys a l'Ajuntament el 1968 per destinar-los a fer el carrer del Comerç, de la República Argentina, de Xile, de Nicaragua i del Perú, que ja estaven batejats des del 1966. Més tard va ser el carrer de Veneçuela, situat a l'antiga propietat de la finca Montcanut, al qual es va posar nom el 1971. La torre de Can Matabosch es va ampliar i dividir en diversos habitatges o pisos, i la seva masoveria, situada a la cruïlla del carrer de Comerç i de les Torres, també va passar a mans privades.

La zona estava dedicada a cases baixes unifamiliars, en general de planta baixa i un pis, envoltades d'un petit jardí o hort i promogudes per joves parelles de treballadors que s'hi instal·laven per formar una família. La primera s'hi va construir el 1961, tot i que prèviament a l'indret ja hi havia dues torres més vinculades a Rossend Font, propietari d'una fabrica de pipes a Sant Celoni: eren conegudes com a cal Pipaire i ca la Rosita —o Villa Angela Rosa—, i es van edificar als anys quaranta. El gruix del barri, però, es va bastir a partir de mitjan dels anys seixanta fins a mitjan dels anys setanta.

1.3 EL MOLÍ PAPERER

El barri del Molí Paperer s'ubica als antics terrenys que ocupava la fàbrica tèxtil de Can Pàmies, de la qual encara es conserven les xemeneies.

Entre els anys 1907 i 1908, el senyor Gramunt, procedent de Barcelona, va fer construir unes naus a la baixada del Molí Paperer per establir-hi la primera indústria tèxtil amb telers mecànics de la vila. Abans ja n'havia tingut una amb telers manuals, coneguda també com la fàbrica de la vídua Colomer i fill. La fàbrica de can Gramunt és l'exemple mes emblemàtic d'industrialització a Sant Celoni al començament del segle XX. El constructor Rafael Berenguer Campdepadrós la bastí al costat mateix de la Tordera per aprofitar l'aigua per produir vapor, ja que aquesta energia era la que feia moure els telers. Tot i la importància que can Gramunt va tenir per a Sant Celoni, es tractava d'un vapor relativament tardà, en el panorama català, que al cap de pocs anys va haver de canviar aquesta font d'energia per l'electricitat.

El nom de l'empresa era Sociedad Gramunt e Hijo y Cia, però popularment era coneguda com el Vapor, a causa de la màquina de vapor moguda per la combustió de carbó que accionava els telers mitjançant un complicat sistema d'embarrats, politges i corretges. Com que la fàbrica quedava decantada del poble, al setembre de 1908 demanà permís a l'Ajuntament per col·locar cinc punts de llum de gas d'acetilè per il·luminar el camí del Molí Paperer i facilitar l'accés i retorn als treballadors. Era la indústria més important de la vila. Tenia mes de 150 operaris, la majoria dels quals dones, tot i que també hi treballaven infants.

2 L'ENTORN FÍSIC

2.1.1 Descripció general

La superfície total de la zona inclosa en el dossier és de 16.6 Ha: 14.4 Ha corresponents al nucli central de les illes belles i la zona històrica de les torres (no tenen solució de continuïtat) i 2.2 Ha corresponents al Molí paperer.

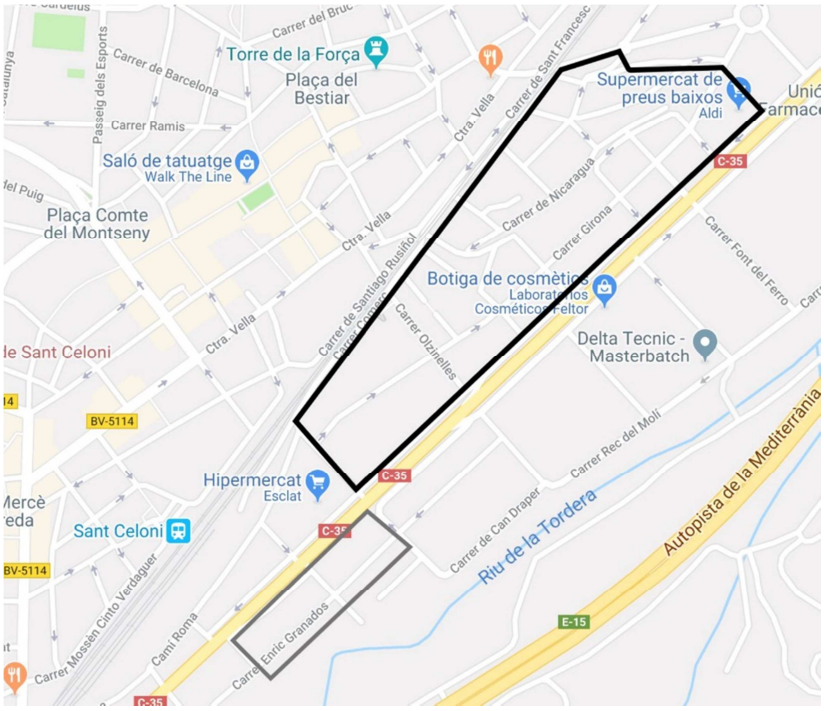

Delimitació del barri de les Illes Belles, tal i com s'ha definit en aquest dossier. El barri està format pel nucli central i la zona històrica de les Torres (línia negra) i el nucli del Molí paperer (línia grisa).

Tant el nucli central del barri com el nucli del molí paperer estan separats del centre per importants barreres arquitectòniques. El cas més extrem és el del nucli del molí paperer, els veïns del qual han de travessar la carretera C-35 i la via del tren (ambdós per passos subterranis) per tal d'accedir al centre. Aquestes barreres es tradueixen en uns temps d'accés a peu al centre (hospital, mercat municipal, plaça de la vila) d'entre 15 i 20 minuts. En el cas del nucli central, cal travessar la via del tren fent ús d'algun dels tres passos subterranis per vianants o bé a través del barri de les Torres. L'accés al centre a peu (hospital, mercat municipal, plaça de la vila) es completa amb uns 10-15 minuts.

Pel que fa al desplaçament per carretera/calçada, els veïns del molí paperer han d'accedir a la carretera C-35 i entrar el nucli de Sant Celoni per algun dels accessos habilitats, mentre que els del nucli central de les Illes Belles poden o bé sortir a la carretera comarcal o bé accedir al nucli de Sant Celoni pel pas soterrat del barri de les Torres.

2.1.2 Equipaments i espais públics

El barri compta amb tres espais de lleure, que sumen un total de 0.82 Ha (un 5% de la superfície del barri):

- **Parc del carrer Girona** (0,6 Ha). Està parcialment enjardinat i compta amb una pista de bàsquet il·luminada i una zona de gronxadors. Té una estructura de porxo no completada i una font, que des de fa dos anys està en desús. D'acord amb els veïns, l'aigua que abastia aquesta font provenia d'una mina pròpia, però la font es va buidar inicialment per la sequera i posteriorment per evitar la proliferació de mosquits. Actualment, l'estat de conservació del parc és força precari i fa temps que els veïns es queixen de la presència de rates. La zona dels gronxadors està força freqüentada, però la resta del parc (representa la major part de la superfície) pràcticament no s'utilitza ni com a zona de lleure ni per a fer-hi activitats programades. D'acord amb el pla urbanístic de Sant Celoni, la major part del parc està catalogada com a equipament municipal.
- **Parc del carrer Carles Damm** (0,16 Ha). Disposa d'una zona de gronxadors. L'estat de conservació sembla adequat. Al pla urbanístic de Sant Celoni, aquest espai no està catalogat com a equipament municipal, sinó dins del sistema d'espais lliures públics. Actualment hi ha instal·lat un punt de mesura de la qualitat de l'aire.
- **Gronxadors del molí paperer** (0,06 Ha). Es tracta d'un petit espai de joc amb gronxadors, situat a la zona del molí paperer. L'estat de conservació sembla adequat. L'espai no està catalogat com a equipament municipal.

Més enllà d'aquests espais, el barri està pràcticament desproveït d'equipaments i serveis públics. Cal destacar els següents espais/recursos:

- Local de l'associació de veïns de les illes belles. Es tracta d'un baix situat a la cantonada del carrer Girona amb el carrer Canàries. Actualment l'associació de veïns està inoperativa, però la clau del local continua accessible, ja sigui a través del seu darrer president (Quillo) o sol·licitant-la a l'ajuntament.
- Centre de dia Indalesi Losilla. Es tracta d'un servei privat (gestionat per l'Hospital de Sant Celoni) d´acolliment diürn i d´assistència a les activitats de la vida diària per a persones grans amb dependències cognitives i/o funcionals. Està situat al c/ Veneçuela, a la zona històrica de les Torres.
- Farmàcia Casas. Situada al c/ Comerç, a la zona històrica de les Torres.
- Banc del temps. Situat c/ Venezuela, 7
- El molí paperer disposa d'un espai, adjacent a la zona de gronxadors, catalogat com a centralitat urbana. Actualment és un solar en desús que serveix de magatzem temporal per a mobiliari urbà (contenidors, gronxadors extrets de zones que estan en restauració, etc.).

2.1.3 Comerços

L'activitat comercial del barri es redueix als dos bars que hi ha, un al carrer Girona i l'altre al carrer Canàries.

La resta de l'activitat comercial recau sobre els locals adjacents a la carretera C-35, incloent les grans superfícies (ALDI per als veïns del nucli central de les Illes Belles i Esclat per als del molí paperer).

2.1.4 Habitatge

Cap dels tres nuclis estudiat té habitatge de protecció oficial. En el moment de començar a redactar aquest dossier, l'edifici del c/Girona resta inhabitat i vigilat per part de l'entitat bancària propietària (BBVA) per tal d'evitar-ne ocupacions.

2.1.5 Mobilitat i accessos

El barri disposa d'una parada del bus urbà, situada al c/Girona. El bus dona accés a equipaments rellevants com ara l'hospital, el mercat municipal, l'estació de tren, etc. El cost del bitllet senzill és de 2,15€, però disposa d'abonaments de 10 viatges, mensuals i trimestrals, així com tarifes reduïdes per famílies monoparentals, nombroses i en situacions especials, que poden arribar fins als 27€ al trimestre. La freqüència de pas és d'aproximadament 30 minuts (exceptuant la franja del migdia), amb l'últim servei a les 18:45 i el temps de trajecte és 4 minuts fins el centre del poble, 7 minuts fins el CAP i 15 minuts fins l'estació de tren. La zona històrica de les Torres disposa d'una parada al centre de dia (Montcanut), si bé l'autobús només hi para tres cops al dia.

El barris de les Illes Belles i zona històrica de les Torres disposen de tres soterrats per creuar les vies del tren, un d'ells a l'extrem nord del barri, al carrer Roger de Flor. L'accés al centre a peu (hospital, mercat municipal, plaça de la vila) es completa amb uns 10-15 minuts. En el cas del molí paperer, els veïns han de creuar primer la carretera C-35 fent ús del pas soterrat.

Els accessos amb vehicle són principalment a través de la carretera C-35. Aquesta via té diversos accessos d'entrada i sortida, la majoria dels quals poc senyalitzats i que impliquen creuar el carril de sentit contrari sense carrils d'incorporació i espera.

2.1.6 La Forestal: sense escola i dobla els veïns del barri

L'empresa Derivados Forestales es va instal·lar al poble el 1942 en un solar annex al casc urbà i amb els anys va acabar ocupant pràcticament tota l'illa fins a la carretera C35. Paral·lelament va anar creixent la sensibilitat veïnal en relació amb les molèsties que ocasionava i el risc que representava, que es va traduir en peticions reiterades del seu trasllat. El 2000 el Ple celoní va acordar estudiar la iniciativa i el 2004 (en ple *boom* immobiliari) es va aprovar un conveni amb l'empresa per fer-ne el trasllat i modificar el Ple General per poder-hi construir. Finalment l'empresa va tancar el 2007.

Edificis de 7 i 9 plantes. El conveni va ser aprovat per tots els grups del moment, la CUP encara no hi era, però les modificacions que en van seguir li van donar ocasió de manifestar el seu desacord. El conveni possibilita la construcció de més de 500 habitatges distribuïts en blocs d'alçades molt superiors a les permeses a la resta de la població (vegeu el plànol) cosa que representarà doblar la població del barri. La seva integració constitueix un repte de primera magnitud per als propers anys.

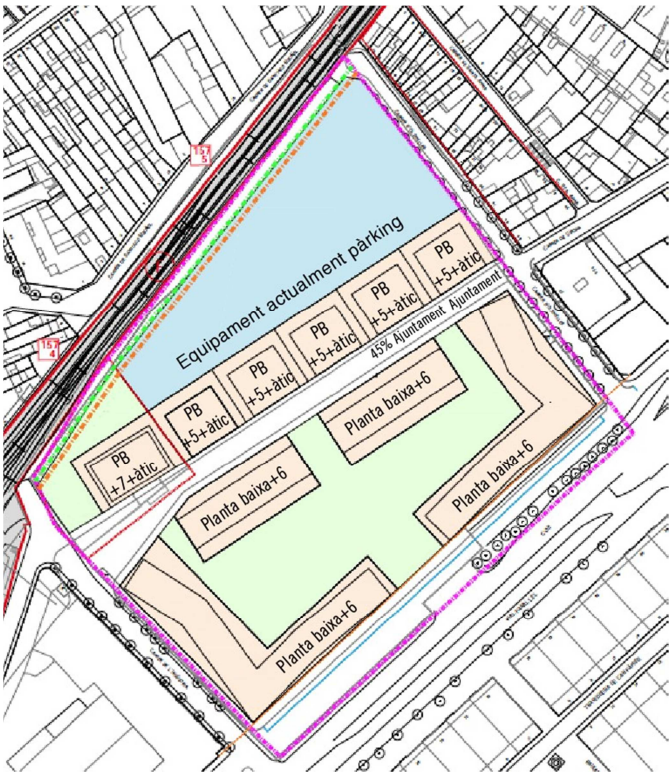

Planificació prevista per l'espai de l'antiga forestal

L'escola Soler de Vilardell al barri La planificació preveu un total de 7.000 m^2 dedicats a equipaments a la zona. Des del primer moment, l'Ajuntament va proposar dedicar-los a la construcció de l'escola de primària que necessitava el poble. Però l'exigència que fos una escola model 3-16 (que no ha acabat essent) i les presses per construir-la van tombar la gran oportunitat del barri per acollir un equipament públic que l'hauria pogut vertebrar i cohesionar amb la resta del poble. Sense l'escola, l'espai destinat a equipament es va condicionar el 2012 com un aparcament públic, amb 192 places. Revertir aquest ús i aconseguir que l'espai d'equipament acabi essent ocupat per un servei públic de més utilitat per al barri és un altre dels grans reptes pendents.

Tota la informació sobre el trasllat, la requalificació urbanística i el canvi d'ubicació de l'escola: santceloni.cup.cat

3 CARACTERÍSTIQUES SOCIODEMOGRÀFIQUES

Per a l'anàlisi de les característiques sociodemogràfiques s'ha dut a terme per cadascun dels nuclis per separat, ja que les barreres arquitectòniques que els separen fa pensar que aquest enfoc pot ser més útil per descriure'n la seva població.

3.1 NUCLI CENTRAL

D'acord amb el padró municipal, el nucli central de les Illes Belles té 950 habitants, dels quals 464 (49%) són dones i 486 (51%) són homes. Al llarg de les darreres dues dècades, el barri ha experimentat un creixement d'un 166% (de 357 habitants empadronats el 1996 a 950 empadronats el 2017). Aquest creixement és lleugerament superior al que s'ha observat al nucli de Sant Celoni en el mateix període de temps (137%).

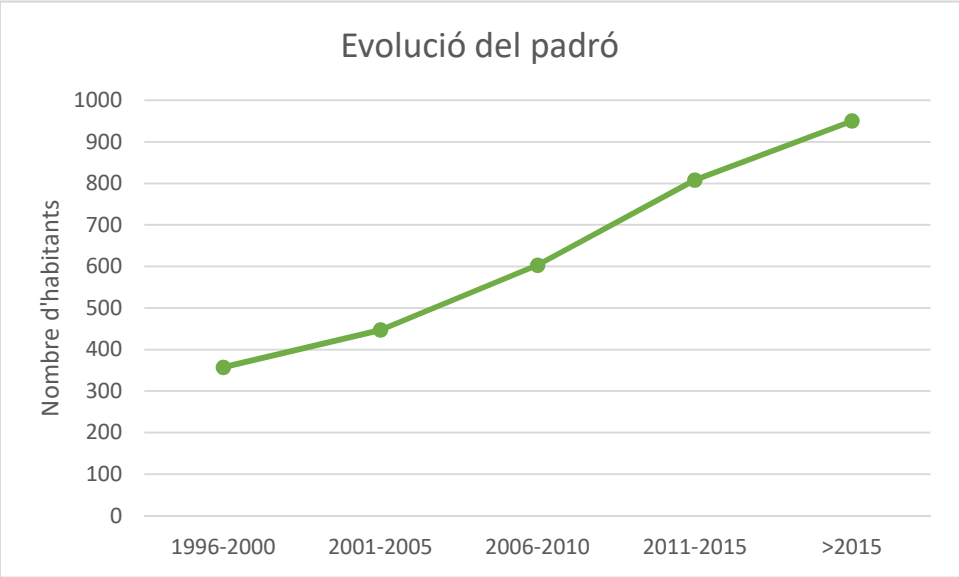

Evolució del padró al nucli central de les Illes Belles

La distribució d'homes i dones per edats suggereix una dominància de nuclis familiars amb adults d'una franja d'edat d'entre 35 i 50 anys.

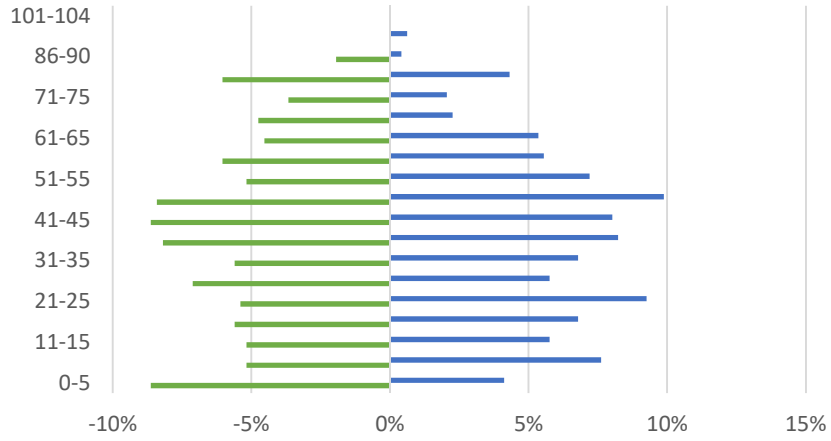

Piràmide poblacional del nucli central de les Illes Belles, separat per dones (esquerra) i homes (dreta).

El 80% de la població del barri és de nacionalitat Española, una proporció lleugerament inferior a la del nucli de Sant Celoni, que es situa al 89%. Les nacionalitats estrangeres majoritàries són la Marroquina (n=67; 36% de tots els habitants de nacionalitat no Española) i la Gambiana (n=16; 10%).

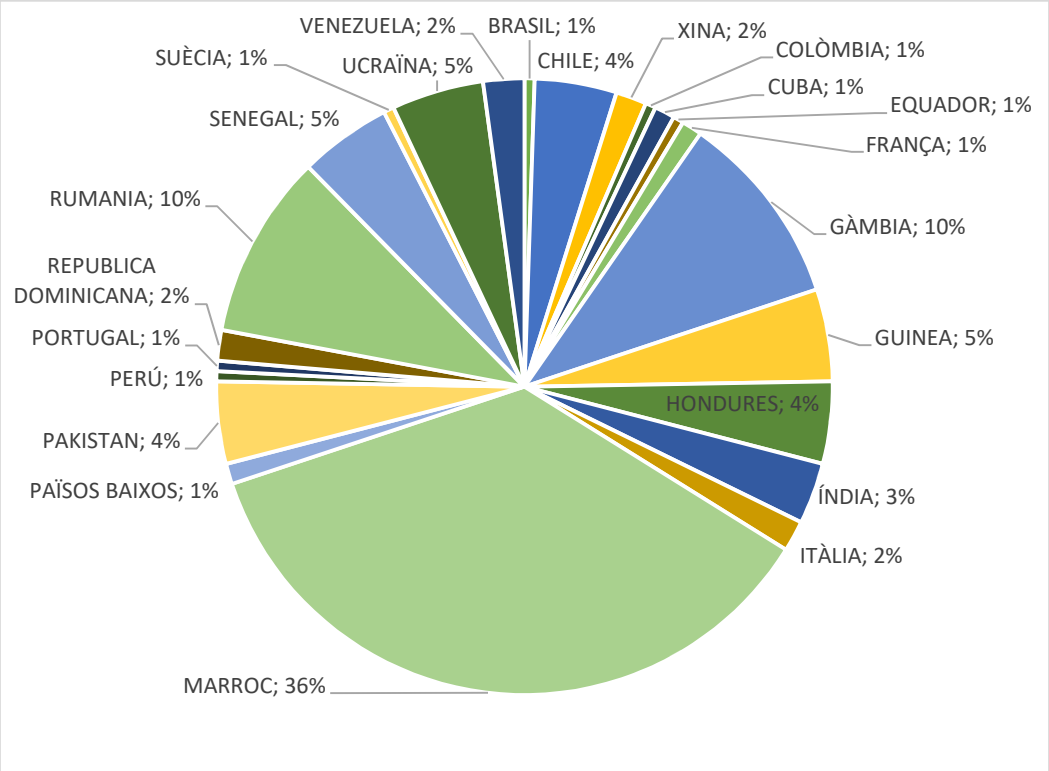

Distribució de les nacionalitats no Espanyoles al nucli del barri de les Illes Belles.

Pel que fa al nivell d'estudis, la major part dels habitants tenen l'educació primària. En el seu conjunt, el percentatge de persones sense estudis o que no saben llegir ni escriure es situa al 15%, pràcticament igual que en la població general catalana (16%).

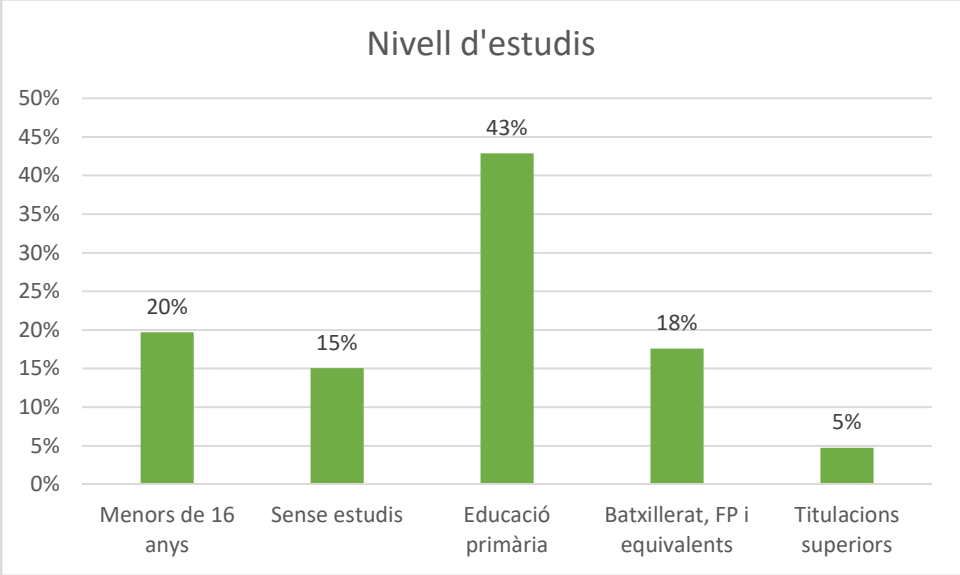

Distribució del nivell d'estudis dels habitants de les Illes Belles.

3.2 El Molí Paperer

D'acord amb el padró municipal, el nucli del Molí Paperer té actualment 154 habitants censats, dels quals 78 (51%) són homes i 76 (49%) dones. Al llarg de les darreres dues dècades, el nucli ha experimentat un creixement força paral·lel al que observem en el nucli central de les Illes Belles: de 58 habitants empadronats entre els anys 1996 i 2000 fins als 154 empadronats més enllà del 2015 (creixement del 166%).

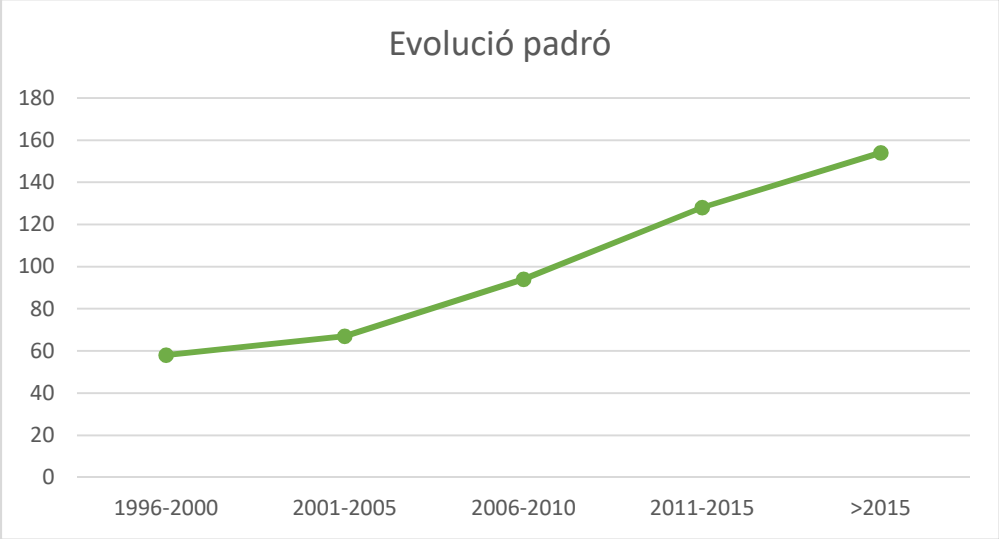

Evolució del padró al nucli central del Molí Paperer

La distribució d'homes i dones per edats és relativament erràtica, si bé el baix nombre de veïns dificulta la observació de tendències demogràfiques.

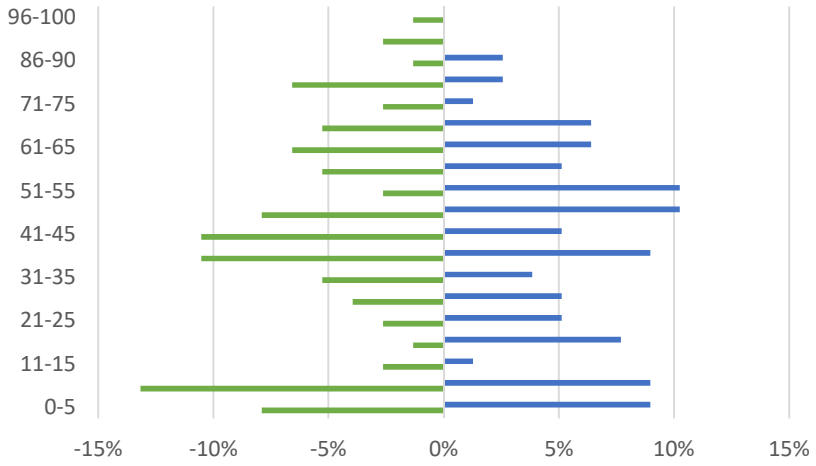

Piràmide poblacional del nucli del Molí Paperer, separat per dones (esquerra) i homes (dreta).

El 68% dels veïns del barri són de nacionalitat Espanyola, una proporció inferior a la mitjana de Sant Celoni, que es situa al 89%. La nacionalitat estrangera majoritària és la Marroquina (n=28; 56% de tots els habitants de nacionalitat no Espanyola).

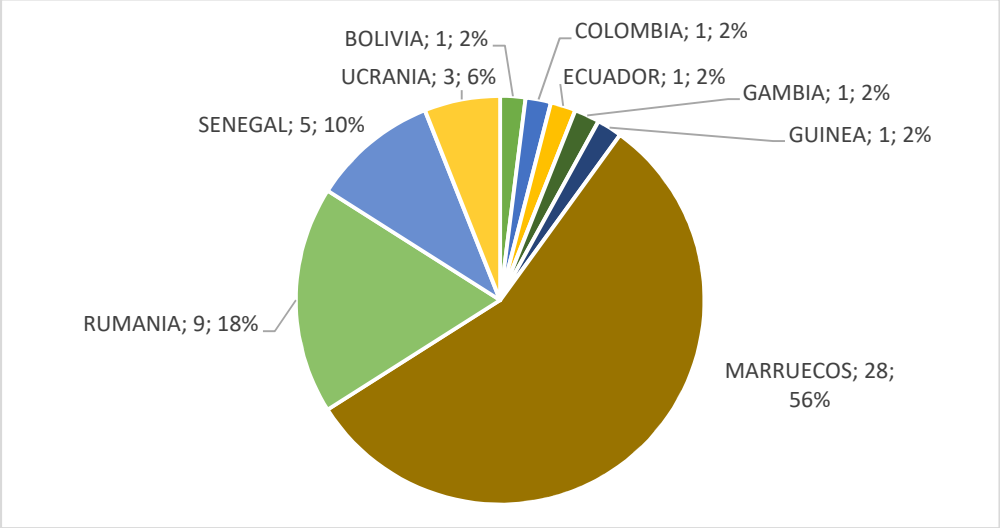

Distribució de les nacionalitats no espanyoles al nucli del Molí Paperer.

La major part dels habitants del nucli tenen l'educació primària.

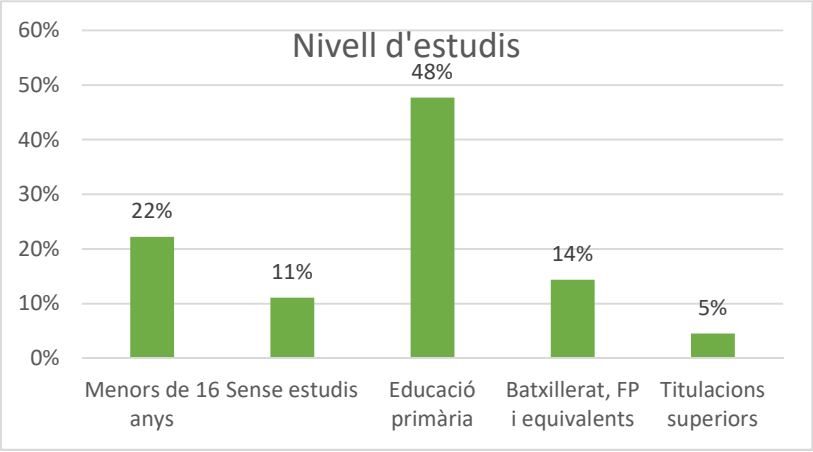

Distribució del nivell d'estudis dels veïns del Molí Paperer

3.3 Nucli històric de les Torres

D'acord amb el padró municipal, el nucli del Molí Paperer té actualment 367 habitants censats, dels quals 190 (52%) són dones i 177 (48%) homes. Al llarg de les darreres dècades, el nucli ha experimentat un creixement progressiu, però moderat respecte a la resta de zones del poble, passant de 187 habitants censats entre els anys 1996 i 200 als 367 del cens actual (96% d'increment).

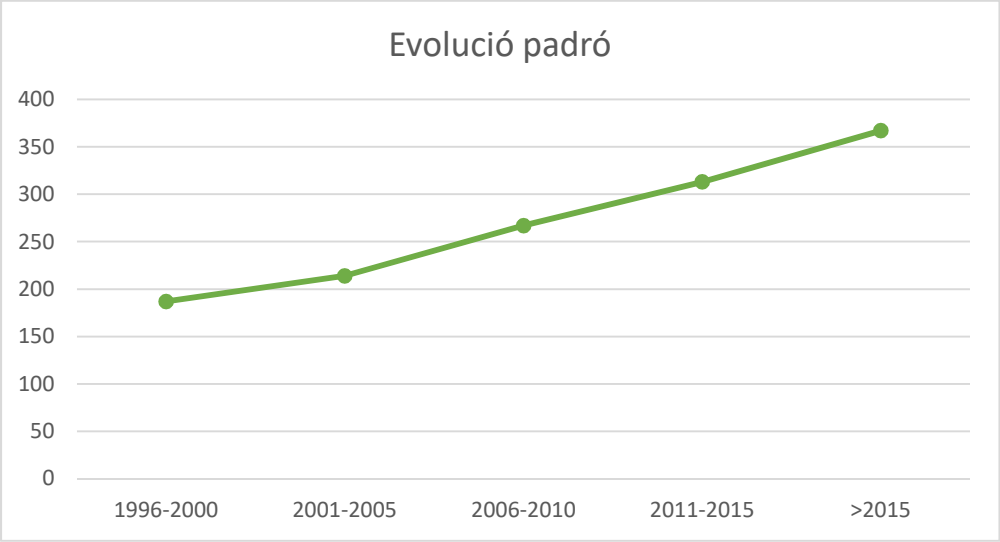

Evolució del padró a la zona històrica de les Torres

La distribució d'homes i dones per edats mostra una certa alternança generacional, si bé la població és segurament massa petita per observar tendències clares en la piràmide poblacional.

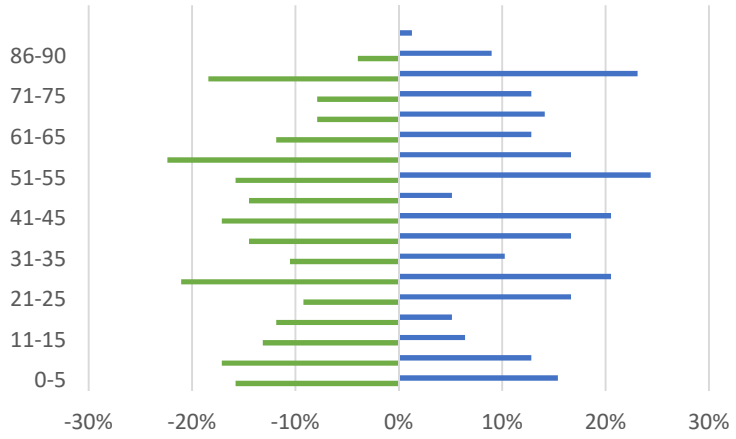

Piràmide poblacional de la zona històrica de les Torres, separat per dones (esquerra) i homes (dreta).

El 87% dels veïns del barri són de nacionalitat Espanyola, en línia amb la proporció a la resta del poble (89%). Les persones de nacionalitat estrangera tenen orígens molt diversos, sense cap nacionalitat que destaqui clarament sobre les altres.

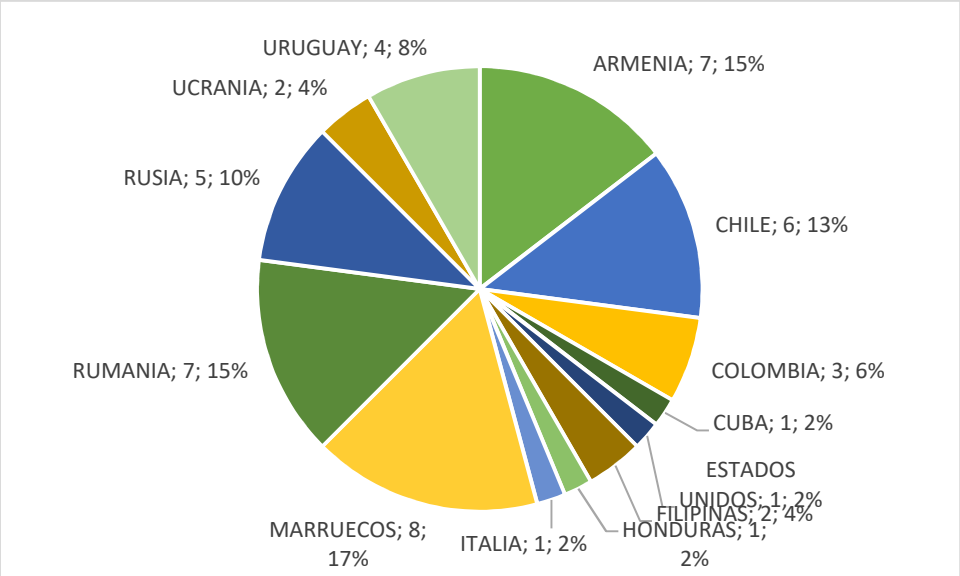

Distribució de les nacionalitats no espanyoles a la zona històrica de les Torres

La major part dels veïns tenen o bé l'educació primària o bé estudis secundaris (batxillerat, FP i equivalents).

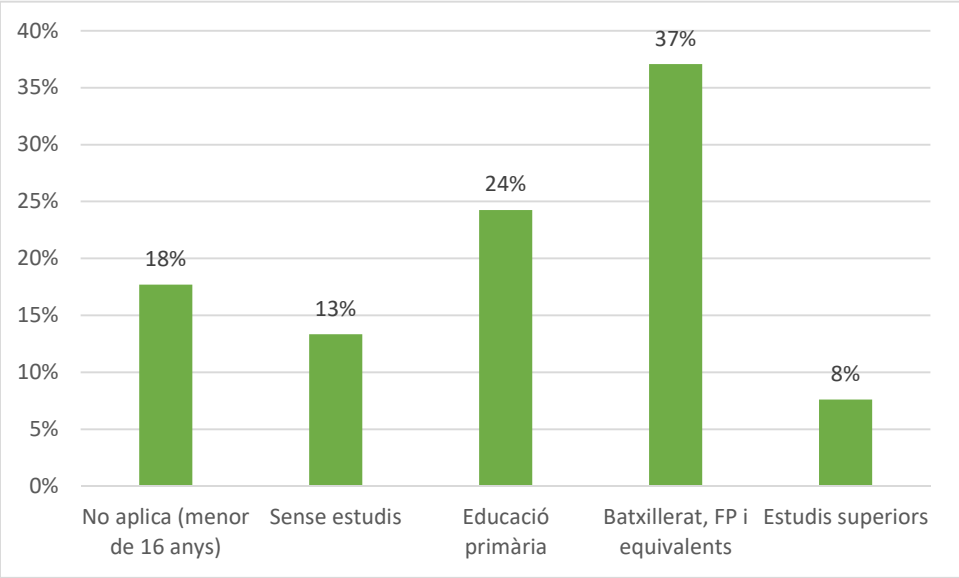

Distribució del nivell d'estudis dels veïns de la zona històrica de les Torres

4 LA VIDA AL BARRI

4.1 EL NUCLI DE LES ILLES BELLES

Les Illes Belles ha estat tradicionalment un barri format per gent treballadora que va experimentar el seu creixement amb les migracions dels anys 60 i 70, una peculiaritat que comparteix amb altres barris celonins. Els veïns perceben oblit cap al barri per part de l'Ajuntament i la deixadesa que se'n deriva provoca malestar. Hi troben a faltar equipaments públics -no n'hi ha cap- que podrien ajudar a fer que hi hagués més activitat comercial i d'oci a les Illes Belles. Aquestes són les causes del malestar, a les quals s'hi suma, asseguren, la manca d'acompanyament de les persones nouvingudes els darrers anys, que consideren que no s'han integrat prou, tenen costums propis que de vegades xoquen amb els costums de la resta.

Tanmateix, aquesta percepció canvia significativament si parlem amb persones que han vingut a viure al barri els darrers anys. Asseguren que les Illes Belles és un barri tranquil, segur i que la convivència és bona. Opinen que si des del barri es fes alguna cosa per cohesionar més els veïns, com obrir el local de l'Associació de Veïns per fer-hi activitats per a nens, les famílies, independentment del seu originen, hi participarien.

El sentiment de pertinença a les Illes Belles és profund entre la gent que fa més anys que hi viu. Tenen un record bonic del barri de fa anys, amb pocs veïns, poc trànsit, on tothom es coneixia, molt segur i amb una intensa vida col·lectiva. En els darrers 15 anys aquest sentiment ha canviat, troben que estan oblidats entre grans infraestructures (via del tren, C-35 i el terreny de la Forestal) i que l'Ajuntament mai es recorda de fer-hi cap inversió.

Per això entenen que la relació amb la resta del poble sigui en part unidireccional: els veïns de les Illes Belles són els que surten del barri per anar al centre a comprar, treure diners, utilitzar els serveis de salut, comunitaris, educatius o d'oci. I, en canvi, la resta de veïns del poble no van a les Illes Belles pràcticament mai, tot i que el bar Leal ha permès canviar una mica aquesta percepció.

4.2 LA ZONA HISTÒRICA DE LES TORRES

Hem considerat el barri històric de les Torres com a part de l'entorn Illes Belles-Torres. A més de la proximitat entre els dos barris i l'element comú de la via del tren que els separa del centre, pensem que la zona històrica de les Torres guarda poca relació amb la zona nova de les Torres (i que en un dossier anterior vam considerar un eixample de les Borrelles). No obstant, durant l'elaboració del dossier hem pogut constatar que la interacció veïnal entre els dos barris (Illes Belles i les Torres) és més aviat escassa.

La zona històrica de les Torres és un espai tranquil, amb una majoria de cases unifamiliars al llarg de la via del tren. No es consideren part de les Illes Belles, no fan vida als carrers del voltant del carrer Girona, la seva tendència natural és anar cap a la zona dels Mossos i el centre del poble. Abans hi havia hagut una petita botiga a la zona del carrer Perú; ara el que fan és anar als supermercats més propers de les Illes Belles.

4.3 EL MOLÍ PAPERER

El barri del Molí Paperer és un barri petit i tranquil que, tot i estar enganxat al polígon del Molí de les Planes, ofereix una vida còmoda als seus veïns. La sensació de seguretat és força important, pràcticament tots es coneixen, són veïns "de fa molts anys". Aquest fet els cohesiona fortament. Els veïns amb qui hem parlat troben que, tot i viure lluny del centre, a peu o amb bicicleta hi arriben en pocs minuts.

Pel que fa a equipaments només tenen un petit parc infantil, el pont que travessa la Tordera per anar a Olzinelles i el pas subterrani per travessar la C-35.

4.3.1 Les reivindicacions dels veïns

Mobilitat Els veïns del Molí Paperer destaquen dos conflictes que els afecten en el seu dia a dia. Un és la mobilitat dels vehicles privats i les entrades i sortides al barri. El carrer d'Enric Granados, un dels principals, és de sentit únic i, en teoria, només hi poden passar els veïns del carrer. Però la "mala organització" dels sentits de circulació per tot el polígon fa que molts vehicles, per estalviar-se fer voltes, hi passin molt de pressa i, moltes vegades, en sentit contrari. Això converteix el carrer en un punt perillós, sobretot a l'estiu, quan hi ha criatures jugant pel carrer.

A més a més, la sortida del barri pel carrer del Dr. Ferran cap a la C-35 consideren que és molt perillosa, sobretot quan els conductors amb els quals coincideixen no són del barri, perquè desconeixen les direccions.

Carrers bruts I l'altra queixa és la brutícia que generen els gossos, sobretot els que passegen pel carrer de la Indústria fins a la Tordera: els propietaris dels animals no recullen les femtes i el carrer queda ple de porqueria.

5 ENTREVISTES AMB ELS VEÏNS

5.1 ENRIQUE MONFORTE 'MAÑO'

Jubilat, veí del barri des de fa uns 30 anys. Un migdia que va passar volant, el Maño ens va explicar moltes coses del barri d'abans. Ho compara amb la vida d'ara, i no li agrada. Tot i això, xerrant xerrant, vam arribar a conclusions realistes perquè els veïns, organitzats, puguin tornar a il·lusionar-se amb el barri.

-Quan vas venir a viure al barri i per què?

Fa 60 anys que vaig arribar a Catalunya i en fa 30 que visc al barri. Vaig treballar de mecànic, a la construcció i de cap de manteniment de pedrera.

-Què et va agradar del barri?

És el millor barri de tot el poble, amb menys trànsit. Els veïns han lluitat perquè fos un lloc millor per viure.

-Tens sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

No. M'agradaria tenir el sentiment de viure a casa i pertànyer de forma natural al barri, ara és un barri denigrat. Abans podia deixar les portes obertes sense problema, ara sento molta inseguretat.

-Anys després, et continua agradant viure aquí?

No, ara si marxés la meva filla, jo també marxaria perquè no veig futur al barri. Però alhora sento que encara s'hi pot fer alguna cosa, ja que molts veïns comparteixen aquesta sensació. Hi ha una deixadesa per part de l'ajuntament, el barri està molt brut i no es dona dignitat als veïns.

-Creus que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

Al meu poble, a Saragossa, hi ha un local social i s'hi fan moltes coses. M'agradaria que el local fos un punt de trobada, amb activitats per a joves i nens, amb cuina, amb serveis que la gent no tingui a casa i que convidi a reunir-se.

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Valorem les obres de la plaça però ara està pitjor que abans, perquè no se'n fa el manteniment que requereix i dóna més sensació d'indignitat que abans. A més a més, hi ha molts nouvinguts i no se'ls ha acompanyat, i això ha afectat la convivència al barri.

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquests canvis negatius?

Trobo a faltar els sopars que fèiem, les sardinades amb els bidons, seria maco que algun dia es fes un altre sopar en què els nouvinguts fessin cuscús per a tothom i nosaltres hi afegíssim les sardines.

-Quina solució imagines per als problemes de convivència (si n'hi ha)?

Hi ha problemes amb els nouvinguts que no s'integren, als blocs de veïns no tenen comportaments respectuosos i també hi ha okupes que tampoc respecten els veïns. Es van fer mediacions fa temps amb en Jaume Turón. Crec en una figura mediadora, però amb un seguiment.

-Vas molt al centre del poble?

Molt poc. Tenim dos supermercats a prop. Hi anem a fer tràmits.

-Trobes a faltar que la gent del centre vingui al teu barri? Què hi podrien trobar d'atractiu?

Ja està bé, perquè aquí es viu molt tranquil. Però si la plaça estigués en condicions convidaria més a venir-hi i això faria que es mantingués en condicions.

-Quin és el millor moment que recordes de la vida al barri? Es podria repetir?

Les barbacoes de Sant Joan, seria maco que es repetissin. I l'època en què el local de l'AV tenia molts socis i es feia servir per a reunions, aniversaris i altres festes.

5.2 Francisco Sánchez 'Quillo'

Veí del barri des del 2002

En Francisco, conegut al barri i a Sant Celoni com el 'Quillo', fa més de 17 anys que viu al barri. Ell ha estat al capdavant de l'AV en els últims anys. Ens vam trobar un migdia al bar Leal i ens va explicar la situació d'estancament del barri i la poca implicació dels veïns, amb la mirada més positiva cap a altres temps. No descartava, però, que per voluntat veïnal es pogués donar empenta al barri, com així va començar a succeir en finalitzar aquest dossier.

-Quan vas venir a viure al barri i per què?

El 2002, quan em vaig casar. Ja coneixia el barri perquè hi havia jugat a futbol i havia entrenat, i les trobades amb els companys les fèiem a diferents bars del poble.

-Què et va agradar del barri?

La vida que tenia. La plaça, la gent i el bar. Vam venir a viure-hi perquè en aquell moment hi havia habitatge nou i la meva sogra viu al barri (Lluïsa Fugarolas). El parc era molt tranquil, hi passàvem més hores i compartíem moltes més estones.

-Tens sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

Està brut i abandonat. No em sento segur quan hi ha conflictes de convivència, sobretot amb algun okupa concret del barri.

-Anys després, et continua agradant viure aquí?

Hi ha molt desinterès pel barri i no hi ha ànims per dinamitzar res. A més, sembla que l'ajuntament no li importa el que passa aquí.

-Creus que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

L'escola que s'hauria d'haver fet a l'espai de la Forestal.

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Nouvinguts i la convivència, el fet de no acompanyar aquests nous processos.

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquest canvis negatius?

Jo crec que estem desmotivats.

-Quin és el millor moment que recordes de la vida al barri? Es podria repetir?

Es feia la festa de l'aigua i era molt molt sonada, anàvem a la ràdio a anunciar-la, hi havia inflables, ara per qüestions de seguretat no sembla viable. En el sopar de Sant Joan cadascú portava el menjar i hi havia un equip de música.

5.3 JUANITO LEAL

Propietari i ànima del bar Leal, ell ha continuat el negoci familiar molt arrelat a la vida d'abans i d'ara del barri. Va ser un encert trobar-nos amb ell, ja que és l'espai més social del barri, un punt de trobada de tots els veïns i veïnes, i és per això que ell coneix la realitat més propera de primera mà. Ens va explicar moltes anècdotes sobre la vida del barri d'abans, de quan ell era petit, la vivència de llavors quan el barri era ben diferent.

-Quan vas venir a viure al barri i per què?

Tinc 37 anys i vaig arribar al barri amb tres, els meus pares són d'Extremadura. Van arribar directes a Sant Celoni i van obrir el bar.

-Què et va agradar del barri?

La vida. De petit era molt divertit. Estaria bé que fos igual encara. Es feia la *noche loca de empalme*! Dins la festa del barri, una nit (del divendres al dissabte) l'AV preparava una gimcana per tot el poble, amb proves que havien de superar per equips! Una prova podia ser recopilar 20 escombres i portar-les a la porta de l'Ajuntament on hi havia un responsable i donava la pista de la següent prova. Una altra prova era entrar al cementiri, fer-hi una volta i trobar una pista… era una passada… Els nens anaven en bici, els adults caminant... Després de la gimcana, l'última prova era a l'escenari, dir qui ha guanyat i tal, ens quedàvem al carrer tota la nit, ballant, cantant i fent jocs fins al matí que arribava la xocolata amb xurros! Imagineu-vos aguantar tota la nit a la plaça! Ara no es podria fer perquè hi ha una altre concepte de la seguretat i el soroll! Aquesta festa va durar fins al 2002.

-Tens sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

Sí, perquè hi visc i hi treballo. Fa un any, hi havia un ambient enrarit amb el bar del carrer de sota i els okupes del bloc del davant.

-Anys després, et continua agradant viure aquí?

Sí, estic molt tranquil amb la feina, la família i la casa. Des de casa veig la plaça i el Montseny. L'AV està activa però només per temes d'espai: aniversaris, festes, reunions de comunitats; les claus les tenen dos socis i des del bar fem de secretaria per fer les demandes. Des del bar també recollim paquets dels veïns.

-Creus que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

Un hospital, un altre CAP, més especialistes aquí (a la Forestal) i els de capçalera a dalt. Molta gent se'n beneficiaria (les Borrelles, Sant Ponç, les Illes Belles, el centre i els voltants de l'estació). Per les filles trobo a faltar activitats, potser des de l'AV es podrien organitzar tallers infantils i juvenils.

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

El pas a nivell soterrat. Abans era més fàcil l'accés i hi havia més gent que venia al barri. S'ha de fer força volta cap a l'únic pas.

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquest canvis negatius?

Amb això del pas, no. Amb la neteja i la jardineria, sí… calen més recursos, una sola persona netejant massa àrea és impossible i només hi ha un jardiner a l'Ajuntament. Caldria una figura que ens posés en contacte directament amb l'ajuntament.

-Quina solució imagines per als problemes de convivència (si n'hi ha)?

Un mediador extern però que alhora conegués la realitat del barri.

-Trobes a faltar que la gent del centre vingui al teu barri? Què hi podrien trobar d'atractiu?

Just al meu bar ve gent que abans no venia al barri, els caps de setmana està ple. Als terrenys de la Forestal, a baix, s'hi podria fer una superfesta de Sant Joan, amb foguera i això posaria el barri al centre.

-Quin és el millor moment que recordes de la vida al barri? Es podria repetir?

De petits, les festes, i la *noche loca de empalme!* De més grans: una època un objector de consciència del barri treballava a l'AV, obria cada dia i gestionava l'espai. Hi havia una taula de ping-pong i es feien partides, i el jovent era a fora a la porta xerrant. Es podria recuperar però reformulant moltes coses perquè els temps han canviat, com el tema de la seguretat. De petits fèiem partits de futbol fins a 20 punts, hi havia dies que es feia molt tard, ara tothom es queixaria del soroll. Caldria trobar l'equilibri entre passar-s'ho bé i el respecte dels veïns.

5.4 Ana María Ariza

Estudiant de Dret i veïna del barri des que va néixer, fa 27 anys. És una guerrera i no es talla a l'hora de batallar pel que creu: s'ha reunit amb alcaldia i amb els caporals de la policia local. Té coneixements jurídics i per això es mostra indignada quan creu que no s'està protegint el ciutadà.

-Què t'agradava del barri?

La vida que tenia abans, sobretot al parc i les activitats que es feien des de l'AV, que implicaven nens i joves… seria bonic tornar a viure aquell ambient.

-Tens sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

Gens. Em fa por caminar pel barri de nit. Vull marxar, de fet, m'he comprat un pis en un altre lloc. Tinc un veí okupa amb qui, al principi, m'hi portava bé, però ara provoca molt enrenou entre el veïnat (relloga habitacions i ven droga). Fa poc vaig anar a parlar amb l'alcalde per exposar-li la brutícia, el conflicte social amb aquest veí, el manteniment del parc i la situació de les rates; l'alcalde em va dir que desconeixia aquesta realitat.

Tinc un gos i m'indigna veure que la gent no recull les femtes. A més, els joves mengen al parc i no recullen la brossa. Sembla que la part pitjor del poble acaba aquí. També veig el barri amb carrers poc adaptats i que pot provocar caigudes als veïns. Hi ha només dues illes de contenidors per llençar les escombraries.

-Anys després, et continua agradant viure aquí?

No, per això marxo. Pateixo pels meus pares que es queden aquí. M'agradaria que el barri fos com abans.

-Creus que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

Caixers, perquè hem d'anar al centre. De supermercats sí que en tenim, però carnisseries i peixateries no i hem d'anar al mercat municipal, que queda força lluny, sobretot per a la gent gran. Des de l'AV es podrien fer activitats d'interès per a joves.

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Novinguts, okupes i la convivència que generen.

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquest canvis negatius?

No crec en l'acció policial, no saben abordar els problemes, ni tampoc en la llei que no condemna segons quines actituds. L'ajuntament, a més, prioritza temes de menys necessitat social, penso per exemple en la pancarta pels presos polítics o en les flors a l'entrada del poble. He anat a Comunitat i m'han dit que fins que no hi hagi una agressió no poden intervenir.

-Trobes a faltar que la gent del centre vingui al teu barri? Què hi podrien trobar d'atractiu?

Sí, la gent no ubica el barri, quan dic on visc, molta gent no sap on és. Si el barri fos més digne, la gent vindria, el parc seria el potencial. Ara el bar està atraient més gent, i això està bé.

5.5 Francisco Cerrato

Va estar a l'associació de veïns 25 anys

En Francisco era constructor i viu al barri des de fa més de 40 anys amb la seva família. Durant una època va formar part de l'AV, en el punt àlgid que suposava un espai de reivindicació de millores del barri. Ara es mostra apàtic amb les dinàmiques del poble i creu que hi ha lluites perdudes, però alhora recorda altres moments bons al bar compartint-ho amb altres veïns.

-Què t'agradava més del barri?

Els sopars del barri, en alguns moments eren gratuïts perquè se'n feia càrrec l'AV.

-Tens sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

No, el trobo brut i abandonat. El parc està en molt mal estat, no es fumiga des de fa quatre anys.

-Creus que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

La font ens agrada però ara fa quatre anys que no funciona i no fa cap funció que no sigui acumular brutícia. El pas soterrat té goteres perquè la canalització és petita, és una queixa constant quan comença l'època de pluges. A la zona de la Forestal hi hauria anat bé l'escola, ara un CAP podria ser molt útil, estaria a prop per a la gent del centre, de les Illes Belles, de Sant Ponç i i de les Borrelles.

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Em molesten molt els canvis en les vies de comunicació. El tancament de la C35 per Enric Granados i la dificultat per accedir al barri per carretera. Cal una rotonda elevada d'accés, del vial que acaba al riu, sentit Girona, i del vial que separar l'Aldi per un solar. També cal un pas soterrat per travessar la C35 per a la gent que treballa al polígon, que ja hi ha hagut accidents mortals.

El tema dels nouvinguts ha estat més negatiu que enriquidor per al barri.

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquest canvis negatius?

Cal mes inversió per arreglar carrers que siguin transitables per a cadires de rodes, cotxets...

-Vas molt al centre del poble?

A fer-hi tràmits. No hi ha cap caixer aquí i només un forn de pa, perquè és l'obrador. Anem als comerços de la carretera, sobretot el basar xinès.

5.6 LLUÏSA FUGAROLAS
Veïna del barri des del 1980

Des de quan vius a les Illes Belles? Estàs contenta de viure aquí?

Hi sóc des de l'any 1980. M'agrada aquest barri, ets a dins del poble però en certa manera estàs també a fora, això vol dir tranquil·litat i un ambient familiar.

Per tant, en tens una visió positiva?

Que m'agradi viure-hi no vol dir que no sigui crítica. El barri està molt abandonat, només cal anar a la plaça, veure que no hi ha cap manteniment, la font no funciona de fa anys, les voreres deixen molt a desitjar. I de la brutícia no en parlem. Mira, aquest punt de recollida d'escombraries, jo mateixa vaig haver d'escombrar-lo uns dies enrere.

A què ho atribueixes?

Som dels afores i no interessem gaire. També s'ha de dir que una bona part dels veïns es comporten com si el barri no fos seu: no tenen manies a embrutar i passen de tot.

Sempre ha estat així?

No. Hi va haver una època de molta col·laboració veïnal. El bari s'havia endreçat, s'havia construït la plaça, l'associació de veïns funcionava, i hi havia una altra il·lusió. Ara, fa uns anys, quan es va

intentar revitalitzar l'associació poca gent s'hi va interessar.

Ho veus perdut?

De cap manera! És més difícil, perquè hi ha molts nouvinguts. No ens coneixem com abans, hi ha una certa desconfiança. Gent d'altres cultures. No és fàcil, però penso que amb treball, constància i amb el suport de l'Ajuntament es podrien fer moltes coses.

Tu estaries disposada a col·laborar-hi?

I tant! Si algú es posa al davant jo l'ajudo. Ara trobo a faltar aquest esperit de barri i m'agradaria contribuir a recuperar-lo.

Com s'hauria de fer?

Començant amb coses concretes, a l'abast. La gent s'espanta si li vas amb grans programes. Ara, si proposes de fer una trobada o arreglar algun aspecte del barri, ja és diferent.

Com veus el creixement del barri?

Per començar ja hauríem de distingir entre les diferents parts, perquè una cosa és aquí baix i una altra a dalt, on hi ha el Centre de Dia: són mons diferents. I no parlem de tots aquests solars de la Forestal, per cert també força descuidats. Ja veurem el dia que s'edifiquin!

A què et refereixes?

Home que s'ompliran de gent de fora i encara serà més difícil anar a la una. D'altra banda és una llàstima que no s'hi fés l'escola com havien dit. El barri s'hi hauria conegut. Almenys que s'hi establís algun altre servei! Atrauria gent d'altres barris i aniríem deixant de ser tan marginals.

5.7 Ouarda i Fatiha

Veïnes del barri procedents del Marroc

La Ouarda (Rosa en àrab) té 32 anys i 3 fills. Fa 18 anys que viu a Sant Celoni i 5 al barri. La Fatiha té 30 anys, i en fa 11 que viu aquí. Amb el seu marit van decidir venir Sant Celoni perquè ella venia de Canovelles i ell de Girona, i van veure Sant Celoni com a punt intermedi. Totes dues són de Larache però és van conèixer al barri. Amb elles ens vam trobar al parc on van cada dia perquè els seus fills puguin jugar i compartir joc amb altres infants.

-Què us va agradar del barri?

La tranquil·litat, el parc.

-Teniu sensació de comoditat al barri avui? I de seguretat?

Sí. És molt segur. No tenim por d'anar soles de nit.

-Anys després, us continua agradant viure aquí?

Sí. Fatiha: On hem d'anar amb els preus de lloguer, quin remei!

-Creieu que fan falta més equipaments? Equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

Farien falta botigues de roba per als nens, l'Altrium no té botigues… Si a l'AV es fessin activitats hi portaríem els fills, si fossin gratuïtes o molt barates.

(Els expliquem què és un equipament públic i si saben què és el local de l'AV, diuen que no. Parlem una estona sobre això i aleshores reaccionen quan diem que s'hi celebren aniversaris i diuen que elles també volen celebrar els dels seus fills. Els expliquem que ho poden fer. La Fatiha diu que anirà al bar a preguntar-ho i a l'àrea de Cultura).

-Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Fatiha: no m'agrada el pas soterrat perquè he de caminar més… (riu) però és molt més segur i està bé. Jo camino pel Pallerola i a vegades hi vaig sola, no vull esperar la gent per fer les coses que vull fer,

Els parcs de Sant Celoni estan millors que aquest, com el dels Enamorats [és Palautordera, que en general està més net]. El terra del parc d'aquí, de sorra, embruta la roba dels nens, hi hauria d'haver un tros de cautxú. Si poguéssim opinar sobre com volem el parc, ho faríem, clar! També caldria controlar les femtes dels gossos, n'hi ha fins i tot a les grades de la pista! I els gossos no van lligats.

Ourda: un dia un gos va mossegar el meu fill petit a la panxa (estava en una manteta a terra), no el vam denunciar perquè es va disculpar, i el gos només el va marcar...

-Són canvis insolucionables? Els veïns podeu tenir algun paper actiu per posar remei a aquest canvis negatius?

El parc pot millorar, però quan diem a altres nens que no llencin papers, rebem nosaltres, sembla que faltin normes, i cuidar-lo conjuntament.

-Quina solució imagineu per als problemes de convivència (si n'hi ha)?

No hi ha problemes de convivència. La gent és bona, tothom a casa seu viu tranquil i ningú dona problemes als altres… excepte quan un va begut (o drogat), però això passaria a qualsevol barri.

-Aneu molt al centre del poble?

A la plaça de la Vila, perquè els fills queden amb altres amics de l'escola i es troben a la plaça. A les activitats que fan per a nens. També al 'baile de Gitanos'.

Ouarda: a comprar productes frescos el dimecres a mercat, la carn a les botigues *halal,* i el peix o al supermercat o als mercats de Mataró o Arenys.

-Trobeu a faltar que la gent del centre vingui al barri? Què hi podrien trobar d'atractiu?

No venen. Seria maco perquè hi ha persones maques.

-Quina seria la paraula que per vosaltres defineix el barri avui?

Tot és molt maco!

-Quin és el millor moment que recordeu de la vida al barri? Es podria repetir?

Ourda: tenir aquí els meus fills, són la meva vida.

6 ELS REPTES

6.1 RESSUSCITEM EL PARC DEL CARRER GIRONA

El fet simbòlic que un parc tan gran ni tan sols tingui un nom al Pla d'Ordenació Urbanística (fet impensable en un parc del centre del poble) denota l'arraconament d'aquest espai que, d'altra banda, té un immens potencial per dinamitzar la vida al barri. La seva activació implica una dignificació de l'espai (neteja, manteniment de jardineria), replantejar la reobertura de la font (segons sembla, es nodreix d'una mina d'aigua pròpia) i incloure-la com a escenari d'activitats de l'agenda del poble (Dijous a la fresca, Festa Major, etc.).

6.2 REORIENTEM ELS TERRENYS DE LA FORESTAL

Amb l'aprovació del conveni de cessió dels terrenys de l'antiga fàbrica Derivados Forestales (coneguda com La Forestal) s'autoritza la construcció de més de 500 habitatges en edificis de fins a 7 i 9 plantes, que podrien arribar a doblar la població del barri en poc temps. A l'inici de les negociacions per aquests terrenys, tant la CUP com alguns veïns van apostar molt fort per tal que l'edifici de l'escola Soler de Vilardell s'instal·lés en aquest indret. Un equipament així hagués atret comerços, serveis i activitat al barri. Malgrat perdre aquesta oportunitat, la planificació preveu un total de 7.000 m2 dedicats a equipaments, que caldria aprofitar per revertir positivament en la vida del barri. És imprescindible que els veïns siguin partícips del destí d'aquesta superfície i que el creixement en habitatges no es produeixi sense un increment en serveis.

6.3 COHESIONEM EL BARRI

Si bé no s'han identificat grans conflictes que resultin en un ambient permanentment hostil al barri, diversos veïns han manifestat la seva preocupació per les dificultats de convivència, ja sigui per conflictes puntuals amb certs veïns, distància cultural amb persones nouvingudes o la presència d'usuaris de serveis socials instal·lats d'urgència a l'hotel i que, sense estar arrelats al barri, hi acaben passant el dia a causa del règim de només pernoctació. En el passat s'han dut a terme iniciatives exitoses amb agents socials. Aquestes i altres accions que fomentin espais de trobada, distensió i resolució de conflictes podrien millorar la vida al barri de molts veïns.

6.4 SITUEM LES ILLES BELLES AL MAPA DE SANT CELONI

Malgrat estar relativament a prop del centre, hi ha la percepció general que la via del tren situa el barri a l'extraradi de Sant Celoni. Aquesta situació genera una sensació d'oblit o de descuit per part de l'Ajuntament, que no té la mateixa cura ni respon de la mateixa manera a les necessitats dels barris propers al centre que de les Illes Belles. Una de les propostes per revertir aquesta situació, i que els veïns han posat sobre la taula al llarg de les converses, és la creació d'una figura de representant de barri dins del mateix consistori.

6.5 MILLOREM L'ACCÉS AL BARRI DES DE LA C-35

La ubicació de les Illes Belles entre la via del tren i la C-35 fa que s'hagin de pensar amb molta cura les entrades i sortides al barri per millorar-les i que no quedi tan tancat. És necessari també construir una infraestructura que faciliti el pas al polígon Molí de les Planes des del barri.